

Standardy dla rozpraw doktorskich jako „zbioru opublikowanych i powiązanych tematycznie artykułów naukowych”

Opracowane przez zespół Komitetu Psychologii Polskiej Akademii Nauk

- Jerzy Marian Brzeziński – koordynator Uniwersytet Adama Mickiewicza
- Michał Bilewicz – Uniwersytet Warszawski
- Jan Ciecuch – Uniwersytet Kardynała Stefana Wyszyńskiego
- Michał Harciarek – Uniwersytet Gdański
- Paweł Ostaszewski – Uniwersytet SWPS
- Piotr Oleś – Katolicki Uniwersytet Lubelski im. Jana Pawła II
- Michał Wierchoń – Uniwersytet Jagielloński

powołany uchwałą Komitetu Psychologii PAN z 1 marca 2019 r.

PODSTAWA PRAWNA

Rozprawa doktorska jako „zbior opublikowanych i powiązanych tematycznie artykułów naukowych” [art. 187 ust. 3 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce]. Podstawa prawna i znajduje się na: https://komppsych.pan.pl/images/Standardy_doktorskie_-_wersja_do_rozpowszechniania_-_27_czerwca_2019.pdf.

1. ZAŁOŻENIA WYJŚCIOWE

Pytanie: jak rozumiemy standardy? To zestaw wymagań stawianych:

- doktorantowi,
- promotorowi,
- radzie dyscypliny naukowej (tu: psychologii),

odnoszących się do **naukowej wartości** rozprawy doktorskiej. Z całą mocą tedy podkreślamy, iż **doktorat powinien wnosić coś nowego do istniejącej wiedzy.**

zob. 187. 2. Przedmiotem rozprawy doktorskiej jest **oryginalne rozwiązanie problemu naukowego**, oryginalne rozwiązanie w zakresie zastosowania wyników badań naukowych w sferze gospodarczej lub społecznej albo oryginalne dokonanie artystyczne) (wyróż. nasze)

Dla rad dyscypliny psychologia (bo im senaty uczelni delegują, jako podmioty doktoryzujące, część swoich uprawnień), które osiągnęły (aspirują do tego – dziś nie mamy jednostek kat. B+, tę poznamy dopiero w 2021, po przeprowadzeniu przez KEN ewaluacji dyscyplin naukowych) poziom A+, A, B+ sformułowane przez nas wymagania nie powinny budzić merytorycznych zastrzeżeń. Mało tego, jednostki organizacyjne w których „ulożona” jest psychologia (podkreślmy: rozumiana jako **dyscyplina naukowa**, a nie jako kierunek studiów) powinny być żywotnie zainteresowane tym, aby przeprowadzane w ich uczelniach przewody doktorskie zaowocowały naukowo wartościowymi publikacjami. Wynikami pracy doktoranta warto podzielić się ze „światem” nauki. A najłatwiej i najefektywniej uczynić to poprzez publikacje artykułów naukowych w czasopismach dostępnych w światowych bazach: JCR i SCOPUS.

Rozprawa doktorska powinna być wbudowana w plan badawczy jednostki naukowej, powinna stanowić element większego przedsięwzięcia badawczego i dlatego powinniśmy dopuszczać współautorstwo prac wchodzących do ustawowo rozumianego zbioru opublikowanych artykułów naukowych. Uważamy też, że i promotor powinien być współautorem przynajmniej jednego artykułu wchodzącego do rozprawy doktorskiej.

W owym zbiorze prac powinna znaleźć się praca (prace), w której autor przedstawi podstawy teoretyczne przeprowadzonych badań. Jednakże nie przesądzamy tego, czy powinny być one wyłożone w jednym, osobnym artykule czy też rozłożone w dwóch-trzech artykułach.

I jeszcze jedno. Pisząc o badaniach naukowych, mamy na myśli także prace stricte teoretyczne (np. historia myśli psychologicznej, metodologia]. Ustawodawca napisał:

art. 187. ust. 1. Rozprawa doktorska prezentuje ogólną wiedzę teoretyczną kandydata w dyscyplinie albo dyscyplinach oraz umiejętność samodzielnego prowadzenia pracy naukowej lub artystycznej.

2. SZCZEGÓŁOWE KRYTERIA

Liczba publikacji

A. Minimum **dwa opublikowane** artykuły w czasopismach z bazy JCR. Jeżeli są to prace współautorskie, to doktorant powinien być wiodącym autorem **przynajmniej jednego** artykułu, a jego wkład (potwierdzony przez współautorów) powinien być na poziomie co najmniej 50%.

Albo:

B. Minimum **trzy opublikowane** artykuły: **jeden** w czasopiśmie z bazy JCR, a **dwa** w czasopismach z bazy SCOPUS. Doktorant powinien być wiodącym autorem artykułu zamieszczonego w czasopiśmie z bazy JCR, a jego wkład (potwierdzony przez współautorów) powinien być na poziomie co najmniej 50%.

Artykuł dostępny w tzw. wersji online first z nadanym numerem doi. traktujemy jako opublikowany. Natomiast artykuł zaakceptowany do druku i poświadczony „listem akceptacyjnym” nie może być uznany jako „artykuł opublikowany”.
Zgodnie z art. 188 ustawy:

art. 188. 1. Podmiot doktoryzujący, nie później niż 30 dni przed wyznaczonym dniem obrony rozprawy doktorskiej, udostępnia w BIP na swojej stronie podmiotowej rozprawę doktorską będącą pracą pisemną wraz z jej streszczeniem albo **opis rozprawy doktorskiej niebędącej pracą pisemną** oraz recenzje. (wyróż. nasze)

Zatem, „podmiot doktoryzujący” musi zamieścić w BIP jedynie opis rozprawy doktorskiej, która składa się z **opublikowanych artykułów naukowych**.

Autoreferat

Rada dyscypliny naukowej **może** zażądać od doktoranta, aby do zbioru opublikowanych artykułów stanowiących rozprawę doktorską dołączył tekst autoreferatu (bez obowiązku jego wcześniejszego opublikowania). W owym autoreferacie powinny być wyłożone założenia teoretyczne badań, których wyniki zostały zamieszczone w artykułach naukowych składających się na rozprawę doktorską, a także powinno się w nim także znaleźć podsumowanie najważniejszych osiągnięć naukowych wraz z podaniem ich dyskusji w kontekście przyjętych założeń teoretycznych.

Tekst autoreferatu powinien być dostępny (np. poprzez Internet) dla wszystkich członków rady dyscypliny naukowej (w tym i dla recenzentów).

Promotor jako współautor artykułów

Promotor może być współautorem artykułu wchodzącego do rozprawy doktorskiej, ale nie jako „wiodący autor”.

art. 190. 1. Opieka naukowa nad przygotowaniem rozprawy doktorskiej jest sprawowana przez promotora lub promotorów albo przez promotora i promotora pomocniczego.

Konieczność określenia udziału własnego doktoranta we wspólnej publikacji

W **każdym** – przedstawionym przez doktoranta – artykule naukowym powinien być podany procentowy i opisowy jego udział w powstaniu artykułu (potwierdzony przez wszystkich współautorów).

To jednak recenzenci powinni udzielić odpowiedzi na kluczowe pytanie: czy udział (wkład) doktoranta w:

- stworzeniu podstaw teoretycznych projektu,
- przeprowadzeniu badania
- przedstawieniu analizy danych

był na tyle merytorycznie istotny, iżby uznać daną pracę za zasługującą na to, aby włączyć ją do rozprawy doktorskiej.

Dzielenie tej samej publikacji między doktorantami

Ta sama publikacja współautorska, prezentująca wyniki jakiegoś badania może być wykorzystana także przez innego doktoranta w jego postępowaniu doktorskim.

Konflikt interesów

Przyszły recenzent nie powinien być współautorem jakichkolwiek prac opublikowanych przez doktoranta.

* * *

Kryteria sformułowane powyżej, traktujemy jako otwierające dyskusję w gronie członków rady dyscypliny, promotora i – zwłaszcza – recenzentów; nie stanowią one rekomendacji dla recenzentów, ale wskazanie dla doktorantów i promotorów, jakie publikacje powinny składać się na zbiór artykułów.

Formalne li tylko spełnienie warunków opisanych w tym dokumencie nie może być traktowane jako wystarczające do uzyskania stopnia doktora. Wartość naukowa przedłożonych artykułów, oceniana zwłaszcza pod kątem *novum*, stanowi przedmiot niezależnej oceny recenzentów. To rada dyscypliny podzieli (nie podzieli) uwagi recenzentów i wystąpi o nadanie (odmowę nadania) stopnia doktora.

Rzecz jasna, że odstępstwa od rekomendacji są dopuszczalne, jeżeli tylko wpływają na podwyższenie jakości merytorycznej rozprawy doktorskiej i nie są sprzeczne z ustawą.

Pełną wersję dokumentu wraz załącznikami można znaleźć pod adresem: https://kompysch.pan.pl/images/Standardy_doktorskie_-_wersja_do_rozpowszechnienia_-_27_czerwca_2019.pdf.